

Forhandling

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det sker så sjældent, så når der nu er en lejlighed til det, bliver jeg næsten nødt til at tage ordet for at takke SF. Når man læser betækningsbidraget, kan man nemlig se ud af det, at SF har behandlet det her forslag, præcis som det også er tænkt af os som forslagsstillere, nemlig som et spørgsmål om at vægte retssikkerheden utrolig tungt, så tungt, at hensynet til at man får indsigt i nogle dokumenter, hvor der er en tvivl om, hvorvidt retfærdigheden er sket fyldest eller ej, vægter tungest, og derfor agter SF at støtte beslutningsforslaget.

Jeg havde troet, at jeg på tilsvarende vis ville kunne have sagt det samme til Enhedslisten, fordi Enhedslisten under førstebehandlingen af forslaget udtrykte de samme ting omkring forslaget. Jeg kan så desværre se i betækningsbidraget, at Enhedslisten er faldet tilbage i forhold til det, man sagde, og nu ikke ønsker at sikre retssikkerheden på det her område.

Kl. 14.25

En ting er jo retssikkerheden for de mennesker, det omhandler, men en anden ting, der selvfølgelig gør det her forslag væsentligt, er Folketingets mulighed for at øve kontrol med regeringen. Det er jo sin sag, at et flertal afviser et ønske om, at Folketinget gør sig bekendt med nogle konkrete dokumenter. Vi har endda i beslutningsforslaget gjort det klart, at oversendelsen til Folketinget af de dokumenter, det drejer sig om, for at Folketinget kan udøve sin kontrol med regeringen, kunne ske i fortrolig form, men ikke engang det har et flertal ønsket at imødekomme.

At Socialdemokratiet ikke ønsker det, og at Det Radikale Venstre ikke ønsker det, det er ikke spor overraskende, for det ønskede S og R heller ikke, da man sad i regering. Derimod er det meget mere overraskende, at Venstre og Det Konservative Folkeparti har taget den beslutning, at man ikke kan støtte forslaget, som det fremgår af betænkningen. Men man kan nok også ud af betækningsbidraget se, at det måske alligevel har givet anledning til lidt uro i rækkerne, at man har skullet afvise forslaget, for man skriver i betækningsbidraget:

»Ud fra de nævnte hensyn og under hensynet til usikkerheden om beslutningsforslagets konsekvenser nærer Venstre og Det Konservative Folkeparti betænkelighed ved at medvirke til beslutningsforslaget.«

Det er jo sjældent, at man afviser et beslutningsforslag ud fra, at man nærer betænkelighed, og man kan nok her spore, at man alligevel i V og K's folketingsgrupper har haft endog meget svært ved at finde argumenter for at modsætte sig beslutningsforslaget. Det forstår jeg selvfølgelig godt, når hele beslutningsforslagets bemærkningsdel er fyldt med citater fra specielt Venstrefolk, men også Konservative, som har argumenteret for præcis det, vi foreslår gennemført i det her beslutningsforslag. Og det er præcis det, man nu desværre vil stemme imod, nu hvor man ellers havde fået muligheden for at gennemføre det, man selv har argumenteret så stærkt for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 21 (DF og SF) stemte for, 86 (V, S, KF, RV, EL og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

43) Fortsættelse af anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 5: Forslag til folketingsbeslutning om midlertidigt stop for amtskommunernes nedlæggelse af sygehuse.

Af Birthe Skaarup (DF) m.fl.
(FremSAT 3/10 2002. Første behandling 31/10 2002. Betænkning 14/5 2003. Første del af anden (sidste) behandling 27/5 2003. Tilføjelse til betænkning 3/6 2003).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen og i tilføjelsen til betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Lene Garsdal (SF):

I sidste uge havde vi det her forslag til anden behandling, og SF havde stillet et ændringsforslag,

som skulle skabe sikkerhed for, at der ikke blev solgt eller udlejet sygehusbygninger, og at der ikke blev nedlagt sygehuse, men at der skulle være stillet økonomiske garantier, så amterne kunne videreføre driften af sygehuse, indtil Sygehuskommissionen var færdig med sit arbejde. Under behandlingen af dette ændringsforslag ønskede Dansk Folkeparti, at vi skulle have forslaget tilbage i udvalget, og sådan blev det naturligvis.

Så er det underligt for SF at se, at Dansk Folkeparti ikke ønskede noget; de havde ingenting at byde på. Man ville jo have forventet, når de ønskede det tilbage i udvalget, at man skulle have nogle forhandlinger eller drøftelser, men Dansk Folkeparti ønskede ikke at komme med nogen ændringsforslag eller i øvrigt at indgå i et samarbejde om, hvad vi skulle gøre.

Derfor må SF jo tro, at det var varm luft. Det var alene gode ord og ikke et reelt ønske om at sikre de danske sygehuse økonomiske muligheder for at fortsætte driften indtil udgangen af dette år, hvor Sygehuskommissionen kommer med sin rapport.

Derfor fastholder vi naturligvis vores tidligere indstilling til forslaget.

Formanden:

Så er det fru Birthe Skaarup som ordfører for forslagsstillerne.

Birthe Skaarup (DF):

Nej, det var ikke varm luft, da Dansk Folkeparti gerne ville have forslaget tilbage til udvalget. Det var naturligvis, for at vi ville prøve at se, om der var en mulighed for at komme til forståelse med SF om netop det her ændringsforslag. Det lykkedes så ikke, og vi førte nogle telefonsamtaler, må vi jo så sige; det var ikke en reel udvalgsbehandling i første omgang på grund af nogle private ting. Men hvorom alting var, så var det helt klart, at man ikke ønskede, at vi skulle mødes.

KL 14.30

SF's ændringsforslag jo går ud på, at man vil have pengene først, og så kan man kigge på strukturen bagefter. Dansk Folkeparti vil have, at vi kigger på strukturen, og så kan vi se: Skal der tilføres flere penge til systemet?

Det er faktisk det, ændringsforslaget går ud på, og det var på den baggrund, vi ikke kunne støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Ja, det er sandt, at der var kontakt, og det var, fordi jeg ringede til Dansk Folkeparti. Men Dansk Folkeparti havde ingenting at byde på, og derfor var der ikke noget, der ligner en forhandling eller bare en drøftelse af, hvordan vi eventuelt kunne komme videre med forslaget.

Vi havde oven i købet en ekstra udvalgsbehandling, som, så vidt jeg kan se, var ganske unødvendig, når der ikke kom nogen input. Derfor er jeg ikke enig i, hvad Dansk Folkeparti siger i indlægget her.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg skal gøre det meget kort. Jeg står her med et udkast til tilføjelse til betænkning. Der står, at udvalget, efter at beslutningsforslaget har været henvist til fornyet udvalgsbehandling, har haft ét møde, og at der er blevet stillet tre spørgsmål i udvalget. De tre spørgsmål kan jeg til den undrende forsamling sige, at dem har jeg stillet i udvalget efter rådslagning med andre på venstrefløjen. Dansk Folkeparti har ikke stillet et eneste spørgsmål i udvalget, og de har ikke haft en eneste kontakt med de andre partier.

Hvis det ikke er rigtigt og sandt, så kan fru Birthe Skaarup i hvert fald komme op og fortælle, hvad det er for en kontakt, man har haft med Socialdemokratiet. Hvad er det for en kontakt, man har haft med Enhedslisten? Hvilken kontakt har man haft med regeringspartierne? Hvilken kontakt har man haft for at finde ud af, om der var nogen som helst ting, der kunne ændres mellem de to behandlinger? Hvorfor kunne vi ikke tage debatten og stemme om det her, da det var til behandling sidste gang? Det synes jeg Dansk Folkeparti skylder at fortælle.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jo, Dansk Folkeparti havde noget at byde på. Vi havde nogle ændringsforslag, som vi eksempelvis gav SF og Socialdemokratiet. Vi hørte ikke noget, vi måtte rykke. Fra Socialdemokratiet lod det, at de desværre var smidt væk, til trods for at man havde fået dem i to eksemplarer. Der blev fremsendt nogle nye, og vi regnede naturligvis i Dansk Folkeparti med, at vi fik en tilbagemelding. Det gjorde vi så ikke. Adspurgt blev det sagt: Vi støtter ikke forslagene.

Under den sidste udvalgsbehandling er det rigtigt, at Socialdemokraterne stillede tre

spørgsmål, og jeg husker lige så tydeligt, at de tre spørgsmål blev stillet. Men det ændrede jo ikke noget, sagde fru Sophie Hæstorp Andersen. Det husker jeg lige så tydeligt. Derfor så jeg med det samme, at der ikke var noget grundlag for forhandling.

Jeg må så sige, at man fra regeringspartierne helt klart havde meldt ud, at man ikke ville være med til at afvente Strukturkommissionens forslag, og det er da reelt.

Det er et reelt problem, at vi i det her land ser en sygehusstruktur, der ligner lidt af en masse. Man nedlægger det ene sygehus efter det andet. Vi afventer en Strukturkommission, og den Strukturkommission skal fastlægge strukturen bl.a. omkring sygehusvæsenet, regner vi med.

Derfor er det fuldstændig halsløs gerning, man er i færd med at lave, denne masse på det danske sygehusvæsen. Indtil Strukturkommissionen har talt, ønsker vi strukturen bevaret, som den er nu, altså en nulstilling.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

De ændringsforslag, som fru Birthe Skaarup henviser til, var nogle, der kom kort tid efter førstebehandlingen, som jo nu ligger mange måneder tilbage, og der har ikke været noget udspil fra Dansk Folkeparti i den aktuelle drøftelse af forslaget, efter at det er gået tilbage i udvalget.

Grunden til, at SF har stillet sit ændringsforslag, og grunden til, at vi ikke støtter forslaget som sådan, er jo, at hvis man nulstiller amtskommunernes sygehusudgifter, eller hvis de ikke må bruge sygehusudgifterne i forbindelse med deres kommende budgetter til at regulere med, så ville det jo være alle andre grupper i amterne, miljøet, de svage, handicappede osv., der ville skulle bære de stigende udgifter for amterne, og det kan vi ikke acceptere. Det er derfor, vi har stillet forslag om, at der skal følge penge med.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu var det jo egentlig i sidste uge, vi skulle have færdiggjort behandlingen, og der er selvfølgelig sket meget siden sidste uge, så derfor kan det jo være svært at huske, men det, der skete under behandlingen, var jo, at vi diskuterede SF's ændringsforslag, og den store forskel på SF's ændringsforslag og Dansk Folkepartis oprindelige forslag er jo, at SF stiller forslag om, at der skal

penge med til den videre drift af de sygehuse, som amterne ikke må nedlægge. Og under den diskussion, vi havde her i Folketingssalen, gik fru Birthe Skaarup som ordfører for Dansk Folkeparti op og sagde, at det godt kunne være, at Dansk Folkeparti kunne støtte SF's ændringsforslag, men man havde behov for at kigge lidt nærmere på det og se på, om der måske var lidt, der skulle ændres i ændringsforslaget, for at Dansk Folkeparti kunne være med.

Efter en kort debat her bad fru Birthe Skaarup om, at behandlingen i Folketingssalen blev afbrudt, og at forslaget gik tilbage til udvalget. Men reelt har der ikke været nogen udvalgsbehandling; der har intet været fra Dansk Folkeparti, som har kunnet sige noget om: Hvad er det, man ville kunne støtte eller ikke støtte i SF's forslag? Hvad er det, man ville have ændret eller ikke have ændret i SF's ændringsforslag for at kunne stemme for det? Og det er det, vi gerne vil have forklaringen på.

Hvad skulle det til for, hvis ikke man reelt var villig til at gå ind og sikre, at der kom penge med?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg skal gøre det meget kort. Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål før, og jeg kan nu tilslutte mig fru Line Barfods bemærkninger og dermed igen bede om, at der bliver svaret på spørgsmålet: Hvad er det for nogle ændringer? Hvad er det for nogle ting, man har forhandlet om i den forløbne uge? Hvad er det for nogle ting, man har bragt op fra Dansk Folkeparti i den forløbne uge, mens man insisterende tog forslaget tilbage i udvalget? Ingenting. Jeg har i hvert fald ingenting hørt endnu.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg vil lige sige med hensyn til de ændringsforslag, som Dansk Folkeparti fremsendte både til Socialdemokratiet og til SF, at det ligger altså ikke måneder tilbage. Det ligger faktisk ganske kort tid tilbage, da vi skulle have denne her sag til anden behandling.

Noget af det, vi selvfølgelig ønskede med vores beslutningsforslag, var, at vi kunne give regeringen et mandat til at gå ind og forhandle en økonomi på plads, såfremt der havde været et flertal for det her forslag. Men det ønskede man ikke.

Noget af det, vi kan se, er jo, at det, der sker her, som jeg også sagde lige før, er en neddrossling i sygehusvæsenet. Det er en massakre på det danske sygehusvæsen, som ikke er til at kende igen. Trygheden for folk udeomkring er gået fløjten.

Så vil jeg lige sige til fru Line Barfod, som spørger: Hvad er der sket? Jamen det, der er sket, er jo, at vi ville prøve at få ændret SF's ændringsforslag til, at vi fik strukturen på plads først og så forhandlede det mandat, der skulle give ekstra penge, hvis det var nødvendigt. Og jeg fornemede helt klart under udvalgsbehandlingen, at det var der overhovedet ikke flertal for.

Så kan fru Line Barfod stå og smile, men det var faktisk det, der reelt var grunden.

Formanden:

Så er det fru Lene Garsdal for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14.40

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Fru Birthe Skaarup siger igen, at ideen med forslaget er, at der ikke skal nedlægges sygehuse ude i amterne. Men det er der jo lige præcis ingen sikkerhed for. Selv om vi vedtager det her forslag, så er der lige præcis ingen sikkerhed for, at der ikke bliver nedlagt sygehuse. Forslaget går ud på, at der skal indledes forhandlinger og ikke andet. Så det er ikke sandt at sige, at det her forslag vil hindre, at der nedlægges sygehuse.

Formanden:

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

På fru Birthe Skaarups svar må jeg jo så konkludere, at den eneste grund til, at det her forslag skulle tilbage til fornyet behandling i Sundhedsudvalget, var, at Dansk Folkeparti kunne gøre op med sig selv, om de kunne støtte SF's ændringsforslag, som det ligger, som det lå i sidste uge, og som det ligger i dag.

Der er ingenting ændret, der er ingenting gjort for at forhandle med nogen af de andre partier, og i dag står man så tilbage og er kommet i tanke om, at man har lavet en lang række aftaler med regeringen om nogle finanslove, og

at dem kan man ikke afvige fra. Og så kommer vi ikke så meget længere.

Jeg synes, det har været spild af Sundhedsudvalgets tid. Det må jeg ærlig talt indrømme.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det lidt mærkværdige i det her er jo, at det, at Dansk Folkeparti er bundet af en finanslovaftale, havde vi jo allerede hørt fra hr. Poul Nødgaard tidligere under en debat om kommuneforhandlingerne, hvor hr. Poul Nødgaard sagde: »... når man har indgået en finanslovaftale, kan partierne ikke bare flagre rundt, for Danmark skal jo kunne eksistere. Hverken regeringen eller Dansk Folkeparti kan gøre præcis, hvad de har lyst til.«

Det var jo det, vi konfronterede Dansk Folkeparti med under behandlingen af dette forslag i sidste uge, så jeg ved ikke helt, hvad det er, der er ændret for Dansk Folkeparti, andet end at man åbenbart pludselig internt fik lyst til at se, om man alligevel kunne få lov til at stemme for SF's ændringsforslag. Det har man så åbenbart fået afklaret med nogle andre, eller jeg ved ikke hvad, at man ikke kunne få lov til.

Men det er lidt spild af Folketingets tid, at vi så ikke kunne have gjort det færdigt i sidste uge.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Det er lidt ofte, jeg fornemmer, at fru Line Barfod har en eller anden krystalkugle, fru Line Barfod kan kigge i og så tro og tænke, hvad andre partier mener om dette og hint. Sådan er det ikke, vil jeg gerne sige til fru Line Barfod.

Det, vi naturligvis ønskede, var, at der ikke skulle nedlægges sygehuse. Det var det, hele vores forslag gik ud på – naturligvis.

Så siger fru Line Barfod, at det er spild af Sundhedsudvalgets tid. Tidligere på dagen behandlede man et forslag – det var ganske vist en anden type forslag fra Skatteudvalget – hvor man var inde på, at man ikke skulle lave lov-sjusk.

Det, jeg ønskede med det her, var selvfølgelig at se på, om jeg og Dansk Folkeparti kunne få mulighed for at stemme for SF's ændringsforslag, såfremt man ville være med til at se på strukturen først, inden man sagde: Her er den pose penge, I måske har brug for. Sådan spiller klaveret ikke, vil jeg gerne sige til fru Line Barfod.

Med hensyn til fru Sophie Hæstorp Andersens spørgsmål eller egen konstatering af, at Dansk Folkeparti skulle gøre op med sig selv. Nej, det skulle Dansk Folkeparti ikke, for vi ved udmærket, hvad vi vil med det her forslag, og det er at sikre, at vi har en struktur her i Danmark, indtil Strukturkommissionen har talt og foreslået, hvorledes man kunne tænke sig, at sygehusstrukturen skulle se ud i det her land.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 8 stemte for, 98 imod.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Kl. 14.45

Forhandling

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har der været gang i et abespil, kan man kalde det, om ændringsforslaget fra SF, og da jeg synes, det har skabt noget forvirring om, hvad sagen egentlig handler om, føler jeg trang til at understrege over for hvert folketingsmedlem, der skal trykke på knappen om lidt, hvad Dansk Folkepartis forslag, som der om det øjeblik skal stemmes om, egentlig går ud på.

Jeg vil citere beslutningsforslaget, så man er helt klar over, hvad det er, man siger ja eller nej til, når man stemmer om et øjeblik:

»Folketinget pålægger regeringen straks at indlede forhandlinger med amtskommunerne og Hovedstadens Sygehusfællesskab med henblik på at indgå aftaler, hvorved amtskommunerne og Hovedstadens Sygehusfællesskab forpligter sig til ikke at træffe beslutninger om nedlæggelse eller salg af sygehuse eller afvikling af væsentlige eller større sygehusafdelinger, så længe regeringens strukturkommission ikke har afsluttet sit arbejde og i hvert fald indtil 31. december 2003.«

Forslaget er meget, meget enkelt og klart: Skal Folketingets flertal pålægge regeringen, at den med det samme indleder forhandlinger med sygehusjerne for at undgå sygehusluknin-

ger, eller skal Folketingets flertal ikke pålægge regeringen det?

I Dansk Folkeparti synes vi, det bør stå soleklart, at valget er nemt og enkelt, og at man selvfølgelig bør stemme ja, hvis man mener, det er uholdbart, at sygehuse eller sygehusafdelinger lukkes. Hvis man mener, det er nødvendigt, at sygehuse eller sygehusafdelinger bliver lukket, skal man selvfølgelig stemme nej til forslaget, men vi stemmer selvfølgelig ja.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg skal bare spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om han kan bekræfte: Er det ikke korrekt, at da politikerne i Vestsjællands Amt besluttede, at de ville bevare de lokale sygehuse og derfor hævede skatten en lille smule for sikre, at sygehusene blev bevaret, straffede Dansk Folkeparti sammen med regeringen Vestsjællands Amt, fordi de ville bevare de lokale sygehuse? Bare svar ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

I Dansk Folkepartis betænkingsbidrag er der nævnt en række sygehuse, der har været i fare for at lukke eller stadig er det, heriblandt nogle sygehuse i Århus Amt. Kan hr. Kristian Thulesen Dahl, som nu er den nye ordfører for Dansk Folkeparti på denne sag, nikke genkendende til, at Dansk Folkepartis medlemmer af Århus Amtsråd har stemt for de strukturændringer i Århus Amt, der blev gennemført sidste år?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Hr. Kristian Thulesen Dahl læste beslutningsforslagets tekst op, og her står der, at regeringen skal indlede forhandlinger. Nu er det jo sådan, at for øjeblikket pågår der forhandlinger i både amtsrådsregi og kommunalt regi, og jeg kan forstå, at hr. Kristian Thulesen Dahl vil sikre, at der bliver afsat tilstrækkeligt med penge i de forhandlinger, så der sikres mod nedskæringer i sundhedsvæsenet. Er det sådan, det skal forstås?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har dog sjældent hørt mage til udenoms-snak. Vi står her med et beslutningsforslag, som i den grad er enkelt og klart, og som hvert enkelt folketingsmedlem skal forholde sig til om et øje-

blik: vil man pålægge regeringen at indlede forhandlinger med sygehusejerne med henblik på at undgå sygehushlukninger eller afdelingslukninger?

Hvad sker der? Man spørger om Vestsjællands Amt, som er en historisk situation; man spørger om nogle lokalpolitikeres engagement i et kompromisforslag, som er lavet i Århus Amt, og man spørger til nogle forhandlinger vedrørende 2004, som foregår i øjeblikket.

Det, vi spørger om i Dansk Folkeparti, er, om et flertal her i Folketinget mener noget som helst med den snak, der har været om, at man er dybt bekymret over de sygehushlukninger og er så optaget af spørgsmålet, at man er villig til at pålægge regeringen at indlede forhandlinger straks. Der er jo den fordel, at parterne allerede er samlet, og så kan de jo i forbindelse med, at de skal forhandle om 2004, også diskutere, hvordan man håndterer 2003, og øjeblikkelig indlede forhandlinger for at undgå sygehushlukninger.

Kl. 14.50

Men hvad sker der? Man snakker om alle mulige andre ting, man kan komme i tanke om, bare for at undgå at forholde sig til det enkle spørgsmål, der er stillet, men man undgår det bare ikke. Om et øjeblik kommer det tidspunkt, hvor man skal trykke på knapperne, og hvor vi kan se, hvad man mener om et så enkelt spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ja, megen snak, men meget lidt indhold. Det korte af det lange er jo, at de økonomiske aftaler, Dansk Folkeparti har været med til at lave her i Folketinget, netop er det, der gør, at der sker strukturændringer mange steder i landet. Det er også det, der gør, at amterne nu er igennem en ny sparerunde, og hvis man går ind på de enkelte amters hjemmesider eller tager kontakt til amtsfolkene, kan man allerede nu se det ene sparekatalog efter det andet blive lagt frem.

I dag kunne Dansk Folkeparti jo med sin store retorik og polemik fortælle her fra talerstolen, hvordan de vil øve indflydelse på de amts- og kommunalforhandlinger, der foregår netop nu. Amterne har allerede sagt, at der kræves mindst 3 mia. kr. på bordet, hvis man skal undgå flere lukninger; og er Dansk Folkeparti villig til at finde alle de penge på statens finanser? Eller er Dansk Folkeparti stadig forpligtet af regeringens skattestop og andre aftaler?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg stillede hr. Kristian Thulesen Dahl dette spørgsmål: Når man nu er i gang med at forhandle ude i amterne, vil Dansk Folkeparti så sikre vilkårene for amterne og sygehusvæsenerne fremover?

Jeg er klar over, at det er ikke helt det samme som det forslag, vi behandler her. Men forslaget blev jo fremsat kort efter, at man havde afsluttet forhandlingerne, og her kunne Dansk Folkeparti jo have sikret et tilstrækkeligt økonomisk råderum, så de små sygehuse ikke blev nedlagt, så det er og bliver hul tale, når Dansk Folkeparti siger, at forslaget skal sikre de små sygehuse.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er ret usædvanligt, at en ordfører starter med at karakterisere sit eget indlæg, før han overhovedet har holdt det, men det kan jo godt være, hr. Kristian Thulesen Dahl følte trang til at meddele omverden, at han ville komme med en gang udenomssnak, før han gjorde det, og det er jo godt med lidt forbrugeroplysning en gang imellem. Men jeg stillede sådan set hr. Kristian Thulesen Dahl et meget enkelt spørgsmål, der bare skulle svares ja eller nej til.

Med dette forslag og med alt, hvad man ellers siger rundtom ude i landet, og det, man sender ud, forsøger Dansk Folkeparti at sige, at det er Dansk Folkeparti, der sikrer sygehusene. Men indtil nu har virkeligheden været den modsatte.

Med hensyn til debatten om Dansk Folkepartis forslag har det været sådan, at lige siden hr. Kristian Thulesen Dahl under finanslovdebatten i september sidste år sagde første gang, at Dansk Folkeparti ville være med til at forhindre salg af sygehuse, har vi andre forsøgt at komme i kontakt med hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti for at få forhandlet et forslag, der kunne være flertal for, på plads. Men Dansk Folkeparti har ikke villet indgå i nogen forhandlinger og har ikke villet snakke med nogen andre om at sikre det flertal.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Sandheden er jo – og det er i virkeligheden svar til både fru Hæstorp Andersen og fru Line Barfod – at strukturændringerne koster noget i år. Det er jo ikke sådan, at der spares penge i år, så det er da fuldstændig vildledende at sige, at det, at et amt er i gang med at lave markante struk-

turændringer i 2003, medfører besparelser i 2003. Det er noget sludder.

Langt de fleste steder – ja, alle de steder, jeg har kendskab til – koster det penge. Det koster anlægsudgifter, når man bygger nyt, fordi de sygehuse, der skal være tilbage, skal være større. Det koster aftrædelsesordninger, det koster forflytelsesomkostninger, det koster markante udgifter at lave de strukturændringer her i år.

Så kommer man og siger til os, at hvis vi vil bevare status quo, så længe Strukturkommissionen arbejder med, hvordan sygehusvæsenet i Danmark skal være fremover, er det ufornuftigt at lave de strukturændringer, og så spørger man os: Vil I lægge nogle penge på bordet? Jamen hvorfor skulle vi dog det? Det er da den fuldstændig omvendte verden, for over en bred kan amterne spare penge i 2003, hvis de undlader at lave strukturændringer.

Det kan godt være, at amterne kan lave oversigter, der viser, at i løbet af en årrække, på sigt, opnås der driftsbesparelser. De vil typisk sige, at de er blevet drevet til det, mens andre vil sige, at de laver strukturændringer af helt andre årsager, og jeg tror, der er en del socialdemokrater, som i virkeligheden mener, at det er fornuftigt at lave strukturændringer. Det er i virkeligheden her, den hule tale kommer til udtryk: man påstår, at man er modstander af sygehuslukninger, men om et øjeblik stemmer man imod et beslutningsforslag, der netop går ud på at forhindre det.

Kl. 14.55

Til fru Lene Garsdal: Jeg har svaret på en del af spørgsmålene, og jeg vil bare sige, at når der forhandles om 2004-budgetterne netop nu, ville det jo være oplagt, hvis der var et flertal – og det kan der stadig blive, vi har jo ikke stemt endnu – der ville stemme for vores forslag. Alle de folk, man alligevel skal have fat på fra regeringens side for at forhandle på det bundne mandat, Folketingets flertal vil give regeringen, er jo samlet.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu må jeg altså undre mig. Før sagde jeg, at det var polemik, der kom heroppefra, og nu er det, der bliver sagt, nærmest i direkte modstrid med i hvert fald det, vi får at vide af ministeren, når vi stiller spørgsmål.

I et svar til Sundhedsudvalget har vi således fået at vide, at flere amter opererer med strukturtilpasninger i deres budgetplanlægning, dels med henblik på fortsat at sikre tilvejebringelsen

af sundhedsydelse af høj faglig kvalitet, dels med henblik på at realisere effektiviseringsgevinster. Hvis amterne fratages muligheden for at foretage disse tilpasninger, vil finansieringsbehovet øges, og en fastlåsning af den nuværende struktur på sygehusområdet vil således ikke være udgiftsneutral.

Hr. Kristian Thulesen Dahl prøver at fortælle os heroppefra, at den fastlåsning, som bliver foreslået, vil være udgiftsneutral. Den vil ikke koste noget, så Dansk Folkeparti behøver ikke at komme med penge. Men det, vi hører fra anden side, er, at det er fuldstændig i strid med virkeligheden, og derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge Dansk Folkeparti: Er man også imod at kvalitetsudvikle, at bygge nyt på sundhedsområdet? Er problemstillingen også her, at alt skal være som det gamle, uanset hvor dårligt det end måtte være?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

I forlængelse af det, fru Sophie Hæstorp Andersen sagde, vil jeg gerne spørge: Hvorfor laver amterne egentlig strukturændringer? Det gør de naturligvis, fordi de er nødt til på grund af det økonomiske råderum.

Hvis det nu viser sig, at der kommer flertal for Dansk Folkepartis forslag, må det jo være nødvendigt for amterne at tage pengene til udvidelserne i sundhedsvæsenet fra andre svage grupper, f.eks. de handicappede, eller fra miljøet eller gymnasieskolerne, eller hvad ved jeg. Er det ikke korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg tror ikke helt, hr. Kristian Thulesen Dahl har fulgt med i alle de mange debatter, der har været om dette spørgsmål, selv om en del af debatterne har været ført med hr. Kristian Thulesen Dahl lige siden september sidste år.

Enhedslisten har konstant og konsekvent sagt, at vi støtter, at der bliver lavet et stop for salg og lukning af sygehuse. Vi har gentagne gange forsøgt at få Dansk Folkeparti til at forholde sig til den virkelighed, at det er Dansk Folkeparti selv, der er med til at lukke og sælge sygehuse – ikke kun ude i amtsrådene, men også på grund af den politik, man fører her i Folketinget, hvor Dansk Folkeparti stemmer for de stramme økonomiske rammer.

Dansk Folkeparti stemmer for at straffe de amter, som vælger at prioritere at bevare syge-

husene, og derfor mener vi, det er rent hyklери fra Dansk Folkepartis side. Hvis man virkelig mente noget med det, burde man jo tværtimod sikre, at de amter, der vil bevare deres sygehuse, blev belønnet ved at få penge til at bevare sygehuse i stedet for at blive straffet.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Hæstorp Andersen er overrasket over, at der kan opstå en situation, hvor ministeren svarer noget andet end det, jeg svarer. Jeg troede egentlig ikke, det var så overraskende, at den situation kan opstå, men det er altså situationen.

Vi vil ikke det samme som regeringen. På sygehusområdet har vi faktisk en helt anden politik end den, vi føler regeringen forfægter, så jeg synes nok, det er noget af en påstand at konstatere, at det må undre noget, at jeg ikke svarer det samme som ministeren. Vi mener faktisk, at i 2003 er der meget store omkostninger forbundet med strukturændringerne, men det er ikke det samme som at sige, at i løbet af en årrække vil der ikke vise sig effektiviseringsgevinster, som det så fint hedder, ved at lave strukturændringer. Det er ikke det samme. Men i 2003 vil der typisk være merudgifter forbundet med de strukturændringer, der nu finder sted, og ikke besparelser.

Så vil jeg også sige, at vi er ikke imod at kvalitetsudvikle. Selvfølgelig kan der opstå den situation, at der bør ske ændringer, men der er da en stor forskel på at gennemføre det her og nu og i givet fald først gennemføre det, når Strukturkommissionen har talt, og vi har en samlet vurdering af, hvordan man mener, sygehusvæsenet skal administreres fremover. Det er ikke fornuftigt at gennemføre massive strukturændringer på et tidspunkt, hvor der sidder en Strukturkommission, som først skal være færdig med sit arbejde ved udgangen af året. Det er ikke fornuftigt.

Kl. 15.00

Til fru Lene Garsdal, som også er inde på spørgsmålet: Hvorfor skal der ske strukturændringer? Det skulle være på grund af økonomi, og det har jeg svaret på.

Fru Line Barfod går ofte på talerstolen og siger, at nu stemmer Dansk Folkeparti anderledes end det, Dansk Folkeparti har sagt i en eller anden sammenhæng. Men i virkeligheden – og det er egentlig lidt pudsigt – går fru Line Barfod nu på talerstolen og siger, at hun er fuldstændig enig i indholdet af beslutningsforslaget, men

stemmer i øvrigt imod, fordi Dansk Folkeparti i andre sammenhænge har gjort det ene og det andet. Det er det, der ligger i luften, og jeg synes da, det vil være rart at få afklaret, hvis jeg har misforstået det.

Hvis det er sådan, at Enhedslisten støtter, at SF i givet fald støtter, og Socialdemokratiet støtter, kommer vi jo i den pragtfulde situation, at vi lige pludselig kan få flertal for det, alle ordførerne siger, de ønsker. Det ville egentlig være pragtfuldt, hvis vi for en gangs skyld kunne se, at en folketingsdebat kunne ændre de forudindtagede opfattelser, man havde, da man gik i Folketingssalen, for så var der jo nogen mening i at sige, at det er folkestyret, der arbejder her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg kan godt forstå, at Dansk Folkepartis ordfører snakker lidt nervøst, for det er dog det mest underlige, jeg nogen sinde har oplevet her i Folketinget.

Dansk Folkeparti er støtteparti for regeringen – ikke sandt? Der forhandles kommuneaftaler i løbet af næste uge – ikke sandt? Derfor er det utrolig enkelt, at hr. Kristian Thulesen Dahl lusker over til finansministeren og siger: Vi laver ikke nogen aftale, medmindre der er en klausul i den aftale, hvis ordlyd er fuldstændig mage til Dansk Folkepartis forslag. Hvis vi ikke får en sådan klausul, er vi ikke villige til at stemme for aftalerne, og så er der ikke flertal for dem. At tænke sig at have så meget krudt i bøssen, når man sidder med noget, der virkelig er en hjertesag, og som hjertet brænder for.

Derfor vil jeg spørge hr. Kristian Thulesen Dahl: Hvorfor går man ikke over til finansministeren og siger: Vil I have en aftale så skriv under på vores beslutningsforslag, ellers får I ingen aftale? Det er da den nemmeste sag i hele verden. Chancen ligger lige til venstrebenet, så hvorfor bruger Dansk Folkeparti ikke den mulighed? Populister bliver fanget på begge ben på én gang, og det er jo det, vi oplever i denne debat.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg må sige, at jeg undres også, når hr. Kristian Thulesen Dahl står heroppe og siger til fru Sophie Hæstorp Andersen, at han undres over, at hun kan undre sig over, at Dansk Folkeparti mener noget helt andet end regeringen. Det er da

underligt, at hr. Thulesen Dahl ikke selv kan blive lidt forvirret.

Dansk Folkeparti har støttet regeringens økonomiske politik, Dansk Folkeparti har støttet både skattestop og skattelettelser, og alligevel kan man godt stå her på denne talerstol og være enormt hyklerisk og ævle om nedlæggelse af små sygehuse. Men hr. Kristian Thulesen Dahl må vel også vide, at det handler om økonomi, og at økonomien er begrænset af den politik, som er besluttet af regeringen med god støtte af Dansk Folkeparti, så derfor så vil jeg gerne slutte mig hr. Villy Søvndals spørgsmål: Når hr. Kristian Thulesen Dahl nu sidder med al indflydelse og al magt og kan ændre det her, vil han så sørge for, at regeringen skriver under på forslaget her under kommune- og amtsforhandlingerne? Så vil der være noget musik i at stå her på talerstolen og sige, at man gerne vil redde de små sygehuse. Jeg beder om et meget klart svar: Ja eller nej?

Formanden:

Der findes mere dækkende parlamentariske udtryk end »ævle«.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det kan måske godt være, at hr. Kristian Thulesen Dahl er forvirret med hensyn til, hvad SF mener, men så vil jeg gerne gøre det meget, meget tydeligt.

I modsætning til Dansk Folkeparti ønsker SF ikke status quo. Vi ønsker ikke status quo, vi ønsker ikke, at tingene bare skal blive ved med at være, som de er. Vi ønsker en fornyelse af sundhedssektoren, vi ønsker forbedring af sundhedssektoren, og vi ønsker at kvalitetsudvikle sundhedssektoren. Men det koster penge, og det har hr. Kristian Thulesen Dahl fuldstændig ret i.

Kl. 15.05

Det koster penge at få fornyet og udviklet sundhedssektoren. Vi ønsker ikke at bevare murstenene alene, hvis der ikke er penge til, at indholdet følger med tiden. Hvis der er penge til, at det, der er inde bag de mursten, som hr. Kristian Thulesen Dahl er så optaget af at bevare, ikke kan følge med tiden og ikke lever op til den kvalitet, vi ønsker, er det ikke et mål i sig selv. Derfor skal der sættes penge af, så sundhedssektoren kan følge med i den udvikling, der er nødvendig, og det er derfor, vi ikke vil støtte Dansk Folkepartis forslag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu synes jeg altså, at der bliver total forvirring om SF's holdning.

SF har stillet et ændringsforslag til vores forslag, som netop går ud på at opretholde status quo; som netop går ud på at forhindre de strukturændringer, der finder sted. Men nu går hr. Kamal Qureshi på talerstolen og forklarer, at man i virkeligheden er modstander af det ændringsforslag, og så kan jeg selvfølgelig være meget tilfreds med, at et flertal uden om SF har stemt det ned lidt tidligere på dagen. Men det er dog en noget overraskende situation, at hr. Villy Søvndal, fru Lene Garsdal og hr. Kamal Qureshi går op med forskellige holdninger til sagen. Det synes jeg er dybt overraskende.

Jeg vil bare sige, at for vores vedkommende handler det om noget meget enkelt. Jeg kan godt forstå, at der nogle, der siger: Lad Dansk Folkeparti gøre det beskidte arbejde. Vi stemmer beslutningsforslaget ned, og så kan man gerne for vores skyld gå over til finansministeren og få det igennem. Men det er da en særpræget måde at argumentere på, når man lige om lidt skal tage stilling og trykke på knapperne. Det var dog meget nemmere, at man udtrykte sin holdning til forslaget ved at stemme for det, så et folketingsflertal pålagde regeringen en bestemt opgave, nemlig at forhandle med sygehusejerne om at undgå sygehushlukninger, så længe Strukturkommissionen arbejder.

Men man ønsker altså at nedstemme et beslutningsforslag, der går ud på lige nøjagtig det, og så siger man i øvrigt til Dansk Folkeparti: Kan I så lige rende over til finansministeren og få det igennem. Det er jo præcis det, hr. Villy Søvndal argumenterer for, og det er da meget, meget forunderligt, at man gør det i stedet for at tage konsekvensen af det, man siger, og stemme for beslutningsforslaget.

Jeg havde nær sagt: Hvorfor ikke tage SF på ordet? Men jeg forstår altså ikke taktikken hos bl.a. Socialdemokratiet. Man kunne jo læne sig tilbage og sige: Ja, vi stemmer forslaget igennem sammen med regeringens parlamentariske grundlag. Så sidder regeringen med et bundet mandat om at forhandle med sygehusejerne, og det er generende for regeringen, så lad os da gøre det. Men det er altså en utrolig hjælp, man giver regeringen i dette spørgsmål, og jeg undres over det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er lidt morsomt at høre hr. Kristian Thulesen Dahl rase heroppefra over, at Enhedslisten stemmer imod forslaget. Selvfølgelig gør Enhedslisten da ikke det, for Enhedslisten er nemlig konsekvent i sin politik. Vi går ind for at bevare sygehusene i dette land, vi går ikke ind for de lukninger, der foregår som konsekvens af skattestoppet rundtomkring i amterne lige nu, og derfor støtter Enhedslisten selvfølgelig forslaget.

Men det, der er interessant, er jo, at Dansk Folkeparti tillader sig at fremsætte forslaget uden at ville sende én eneste krone med ud til amterne. Det er det, Dansk Folkeparti gør med forslaget, og som en del af flertallet bag det skattestop, som regeringen har pålagt amterne, er Dansk Folkeparti jo med til at give amterne de stramme rammer, der gør, at sygehusene lukker rundtomkring.

Hr. Kristian Thulesen Dahls parti har været med til at straffe Vestsjællands Amt, da de ville sætte skatten op for at bevare et sygehus, så derfor er det da lige lovlig letkøbt, at man fremsætter et forslag, men ikke er villig til at levere én eneste krone for at sikre sygehusene rundtomkring.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes egentlig, at det, SF siger, er rimelig sammenhængende. Det handler om, at vi ikke ønsker at bevare nogle mausolæer rundtomkring. Vi vil gerne bevare sygehusene, men der skal også være penge til, at indholdet kan følge med udviklingen, for der er altså ikke noget formål med at vedtage at bevare sygehusene, hvis der ikke er den økonomi, der er nødvendig for at sikre en ordentlig drift af dem. Det er det, der er hele pointen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Så lykkedes det alligevel at komme i den situation, som jeg håbede at komme i under behandlingen af B 87, nemlig at jeg faktisk – og det er lidt historisk – kan takke Enhedslisten. Det bliver jeg nødt til at gøre, og jeg gør det faktisk også med glæde, fordi Enhedslisten tager konsekvensen af deres holdning, nemlig at man selvfølgelig bruger muligheden for at støtte et beslutningsforslag, der går ud på, at sygehuse eller sygehusafdelinger ikke skal nedlægges.

Man stemmer for dette synspunkt i modsætning til alle andre, som siger, de i øvrigt mener nøjagtig det samme, men alligevel stemmer imod det synspunkt lige om lidt, når der skal stemmes. Det må jeg selvfølgelig sige Enhedslisten tak for.

Jeg skal sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at det er stadig vores holdning, at i 2003 vil det ikke koste amterne noget ekstra at fastholde den nuværende struktur. Der er tværtimod ekstraomkostninger forbundet med at ændre strukturen, sådan som det er foreslået. Det har ikke noget at gøre med, om der på sigt er effektiviseringsgevinster og lignende ved at lave det, man gør i amterne, men på kort sigt, dvs. i 2003, er der meromkostninger og ikke mindre omkostninger forbundet med det, man er i gang med.

Derfor er vores synspunkt, at som udgangspunkt skal man ikke starte med at sende en check med. Men det er jo klart, at hvis der gennemføres et beslutningsforslag, hvor et folketingsflertal beordrer regeringen af sted med et bundet mandat, forhandler regeringen også på baggrund af det mandat, og hvis regeringen så når frem til, at der skal penge på bordet, skal den selvfølgelig komme tilbage til det flertal af Folketingets partier, som så står bag den beslutning, der er truffet, og sige: Sådan og sådan er det, hvad gør vi i den situation? Vi tror ikke, den vil opstå, men det kan da ikke udelukkes.

Men det pudsige er jo hele forløbet. Man vil stemme imod fra Socialdemokratiets side, og andre partier, bl.a. SF, vil også stemme imod, at den øvelse overhovedet forsøges. Det synes jeg er utroligt, hvis man overhovedet mener noget med det, man siger om, at de små sygehuse skal bevares og man skal ikke lukke sygehusafdelinger, sådan som man er i gang med nu.

Så bare til hr. Kamal Qureshi om SF's politik: Jeg er glad for, at hr. Kamal Qureshi selv kan finde hoved og hale på den, for jeg har meget svært ved det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg ville ønske, at jeg også kunne takke Dansk Folkeparti ved denne lejlighed. Jeg ville ønske, jeg kunne takke Dansk Folkeparti for faktisk også at levere de midler, der skal til for at få forslaget til at blive til virkelighed rundtomkring i amterne, og jeg ville ønske, jeg kunne få Dansk Folkeparti og hr. Kristian Thulesen Dahl til at love heroppefra, at i modsætning til, hvad man

har gjort tidligere, vil Dansk Folkeparti ikke længere stemme for sygehushlukninger rundt omkring i amterne.

Kan hr. Kristian Thulesen Dahl ikke give den garanti heroppefra? Og kan hr. Kristian Thulesen Dahl ikke give en garanti for, at med Dansk Folkepartis vægtige stemmer vil man sørge for, at der kommer midler ud til amterne, så sygehuse ikke bliver lukket, i stedet for at gøre det stik modsatte: lægge stemmer til skattestop og stramme rammer for amterne og stemme for sygehushlukninger i byråd og amtsråd?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Man må jo trods alt sige, at normalt er hr. Thulesen Dahl i stand til at argumentere nogenlunde sammenhængende, så det er meget sjældent og meget spændende, at vi oplever denne situation.

Dansk Folkeparti forsøger at bilde både Folketinget og resten af befolkningen ind, at bevaring af sygehuse er en hjertesag. Man står med alle magtmidler i hænde, for Dansk Folkeparti er støtteparti for regeringen i forbindelse med de kommende kommuneforhandlinger, og derfor kan det klares meget hurtigt. Når finansministeren går til økonomiforhandlingerne, siger hr. Kristian Thulesen Dahl til finansministeren: Hvis vi ikke får vores klausul, står vi ikke bag regeringen i kommuneforhandlingerne.

Jeg forstår godt, at hr. Kristian Thulesen Dahl skulle anvende mange ord for at sige, at når man står med så megen magt i given en politisk situation, vil man ikke anvende den magt. Men det er dog en sælsom situation, der udstiller, hvad det er for et cirkus, tilrettelagt af hr. Thulesen Dahl, vi deltager i i øjeblikket. Jeg ved godt, at i ethvert cirkus skal der være en god klovn – men alligevel!

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg kan forstå, at hr. Kristian Thulesen Dahl er overrasket og måske også lidt chokeret over, at Socialdemokratiet kan finde på at stemme imod forslaget her, og derfor vil jeg gerne spørge helt konkret:

Kan hr. Thulesen Dahl garantere mig her fra talerstolen, at ingen af de medlemmer af Dansk Folkeparti, som er indvalgt i amtsrådene – det er jo rent faktisk dem, der træffer beslutningerne, og ikke os her i Folketinget – vil stemme for nedlæggelse af sygehusafdelinger, lukning af sygehuse og beskæring af sundhedsbudgetter? Så

kunne hr. Thulesen Dahl måske med rette klandre andre partier, hvis det var sådan, at man selv kunne tone rent flag.

Kl. 15.15

Når hr. Kristian Thulesen Dahl så siger, at det her forslag ikke koster noget som helst, så vil jeg gerne spørge, hvad årsagen så er til, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for SF's ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Både fru Pernille Rosenkrantz-Theil og fru Lone Møller koncentrerer sig om, hvordan vi herindefra styrer Dansk Folkepartis folkevalgte i amterne. Det kunne for så vidt også fra Enhedslistens side gå på kommunerne. Det er jo egentlig lidt pudsigt, for i andre situationer bliver vi beskyldt for at være sådan et rigtig fælt topstyret parti. Og nu beder man åbenbart, jeg havde nær sagt sådan rigtig indtrængende, Dansk Folkeparti om at agere topstyring. Det gør vi ikke. Man træffer lokalt de beslutninger, man træffer, under ansvar over for de vælgere, der har valgt én. Det gør Socialdemokratiets medlemmer af amtsrådene. Det gør Dansk Folkepartis medlemmer af amtsrådene. Sådan må det nu engang være.

Så har vi herinde i Folketinget 22 mandater, som vi prøver at få maksimal indflydelse ud af. Det består bl.a. i, at når vi, altså regeringen og Folketinget med Folketingets forståelse, har igangsat en Strukturkommission, så synes vi ikke, der er nogen mening i, at vi ikke også samtidigt herindefra siger til amterne – uanset hvem der sidder som folkevalgt for det ene eller det andet parti – at så vil vi ikke i den periode, hvor Strukturkommissionen arbejder, finde os i, at der sker væsentlige ændringer i vores sygestruktur. Så enkelt er det, og sådan forholder vi os til tingene.

Det er derfor, vi beder et flertal her i Folketinget pålægge regeringen at forhandle med sygehusejerne om at undgå de lukninger, undgå de strukturændringer, som folkevalgte ude i amterne er i færd med at foretage.

Det er det, man herinde prøver at komme med mulige søforklaringer på, at man ikke kan støtte, såsom at jeg skulle give en garanti for, hvordan en folkevalgt i et eller andet x-amt agerer i en eller anden tænkt situation. Det skal jeg ikke forholde mig til. Jeg skal forholde mig til, om jeg herinde i Folketinget stemmer for eller imod forslaget, der kommer til afstemning om lidt, om, hvorvidt der skal være forbud mod at

lukke sygehuse. Det er det, jeg skal forholde mig til som folketingsmedlem, og det skal fru Lone Møller også forholde sig til om et ganske kort øjeblik.

Så til hr. Villy Søvnald, som bare endnu en gang stiller sig op og bekræfter, at hvad han ikke selv vil støtte her i Folketingssalen, det håber og beder han i virkeligheden til, at Dansk Folkeparti får gennemført i forhandlinger med finansministeren.

Formanden:

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er ren pop og fiduser, det her. Det er en gratis omgang for Dansk Folkeparti. Det er jo en fuldstændig gratis omgang at stemme det her forslag igennem, hvis der ikke følger penge med. Fuldstændig. Så placerer man bare aben ude på amternes bord, og de skal så få deres budgetter til at hænge sammen.

Hvis så amterne vælger at sige, at de synes, det er rigtig vigtigt, at de bevarer de små sygehuse på egnen og derfor ønsker, at folk hver især skal betale lidt ekstra til den fælles kasse, så skatten bliver sat en lille bitte smule op, så kommer Dansk Folkeparti sammen med regeringen med pisken og straffer det amt for at have villet bevare de små sygehuse. Derfor står Dansk Folkeparti simpelt hen i en situation, hvor de kan stemme det her forslag igennem med den ene hånd, og med den anden hånd kan Dansk Folkeparti sidde ude i amterne og stemme for lukninger af sygehuse. Og så kan Dansk Folkeparti i øvrigt sidde herinde på Christiansborg og sørge for, at der ikke er en krone til rent faktisk at gennemføre det.

Så Dansk Folkeparti står i den sædvanlige popsituation. Det kan simpelt hen ikke siges tydeligere end med det her forslag, hvad Dansk Folkeparti er for et parti. De er ikke interesseret i at levere en krone til de sygehuse. De er alene interesseret i udadtil at score nogle stemmer på det her forslag og ikke levere varen indadtil.

Formanden:

Så er det fru Lone Møller for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Man kan næsten ikke lade være med at trække på smilebåndet, når hr. Kristian Thulesen Dahl står her og taler om topstyring. Det er nu ikke helt almindeligt for en udvalgsformand, at man sådan overtager debatten i et forslag, man selv har fremsat. Så hvis ikke det er topstyring, så ved jeg ikke rigtig, hvad det er.

Men det var nu ikke så meget det. Hr. Kristian Thulesen Dahl siger, at han ikke kan forholde sig til, hvad en eller anden folkevalgt ude i kommuner eller amter beslutter. Nej, det kan man måske ikke. Men jeg vil gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om ikke han kan bekræfte, at den struktur, vi har på nuværende tidspunkt, er sådan, at det er amterne, der driver sundhedsvæsenet.

Kl. 15.20

Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti gerne vil have nedlagt amterne, men de er jo ikke nedlagt endnu, og i respekt for det kommunale selvstyre kan det godt være, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke mener, at amterne skal styre sundhedsvæsenet, men han kan vel bekræfte heroppefra, at sådan er det på nuværende tidspunkt.

Derfor vil jeg gerne spørge, når man så ikke kan forholde sig til, hvad de laver ude i amterne, og hvis man vil centralisere, om hr. Thulesen Dahl så ikke også mener, at man skal sørge for, at økonomien er til rådighed.

Formanden:

Hr. Villy Søvnald for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er jo altid interessant at se, hvad der dukker op, når folk bliver taget med bukserne nede, men jeg synes alligevel, det er interessant, at hr. Thulesen Dahl står i en situation, hvor Dansk Folkeparti har samtlige den her verdens magtmuligheder i hænde, samtlige den her verdens magtmuligheder, fordi man danner grundlag for de økonomiaftaler, der skal laves med amterne, og den magtmulighed vil hr. Kristian Thulesen Dahl åbenbart ikke bruge til noget.

Det er meget sjældent, man møder politikere, der har så stor magt, og så gør sig så stor umage med at undgå at komme til at bruge den magt, de har. Det er dog en fantastisk situation. Så det virkelige blændværk i det her, det virkelige optiske bedrag ser man den dag, kommuneaftalerne er indgået og Dansk Folkepartis hjertesag, nem-

lig at der ikke skal nedlægges små sygehuse, ikke er omtalt i den aftale. Der synes jeg, at hr. Kristian Thulesen Dahl i den grad får brug for sin veltalenhed. Jeg tror, at han får brug for meget mere end det.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, som jo siger, at det her er en gratis omgang: Det er selvfølgelig sin sag at sige sådan om et parti, der sammen med regeringen har sørget for at udgøre flertallet for at få tilført sygehusvæsenet 1,5 mia. kr. mere og derefter har fyldt op i puljen for lige præcis at sikre, at ventelistebekæmpelsen er sat i højsædet. Det er jo sin sag.

En gratis omgang med hensyn til det her er det nu heller ikke. Jeg sagde i mit tidligere indlæg, hvad fru Pernille Rosenkrantz-Theil øjensynlig ikke hørte, at hvis regeringen i de forhandlinger, der kommer til at finde sted, hvis beslutningsforslaget bliver vedtaget – og det kan jo stadig væk nås med fru Pernille Rosenkrantz-Theils aktive medvirken her i forsøget på at overbevise SF og Socialdemokratiet til at stemme for – når frem til, at det koster penge, jamen så får vi det jo på vores bord. Længere er den jo ikke. Så kan vi forholde os til det.

Vi påstår blot, at i 2003 er der ikke ekstraomkostninger ved at fastholde den nuværende struktur. Det er der ikke. Der er meromkostninger ved at ændre strukturen. Det er alt, hvad vi har fået oplyst indtil nu.

Amtsrådsforeningen har heller ikke kunnet lægge regnestykker på bordet, der virkelig viser besparelser for amterne i 2003 ved strukturomlægningerne. De regner med at indhøste nogle besparelser på længere sigt. Men sagen er, at vi står med en strukturkommission, der skal være færdig med sit arbejde med udgangen af i år. Den har vi taget ansvaret for. Så skal vi herinde også påtage os ansvaret for, at der ikke ændres dramatisk på den sygehusstruktur, folk kender og føler tryk ved, i den periode, hvor Strukturkommissionen arbejder.

Helt absurd bliver det jo, når Strukturkommissionen bliver færdig, og hvis nu der var politisk flertal for at ændre strukturen om ejerskabet af sygehusene, at amterne så har truffet en masse beslutninger, som er ved at blive udmøntet efterfølgende. Det er i virkeligheden også til fru Lone Møller vedrørende driften af sygehusene: Ja, amterne driver sygehusene, men vi ønsker at påtage os et ansvar.

Til hr. Villy Søvndal skal jeg bare sige, at jeg bestemt ikke har lyst til at se hr. Villy Søvndal blive taget med bukserne nede. Det har jeg ikke. Men et eller andet sted har jeg alligevel følelsen af, at det er ved at ske. Derfor tror jeg bare, at jeg endnu en gang vil konstatere, at det, hr. Villy Søvndal altså ikke vil stemme for her i Folketingssalen, det håber han så inderligt, at Dansk Folkeparti vil få igennem i forhandlinger andetsteds. Desuden understreger han vores magtposition i håbet om, at vi så kan mønstre den magt over for finansministeren i denne her sammenhæng, og det noterer jeg selvfølgelig.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Man kan nemt blive fristet over evne, når man skal bruge en time på det her bluffnummer fra Dansk Folkepartis side. Men vi fik faktisk en flig af noget, der godt kunne ligne lidt af et ærligt svar nu fra hr. Kristian Thulesen Dahl, for vi fik en lille sang om, at der ikke skal ændres på strukturen nu, for så går det ud over et måske kommende ejerskab. Så det er vel et bluffnummer, hvor man prøver at bilde befolkningen ind, at man vil beskytte noget, selv om man inderst inde ønsker amterne et sted hen, hvor de ikke længere eksisterer.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er til hr. Kristian Thulesen Dahls manglende lyst til at fortælle Folketinget, hvor meget Dansk Folkeparti vil gøre for at sikre, at deres politik kommer igennem. Man kan altid gøre sig munter over hr. Villy Søvndals morsomheder over Dansk Folkeparti, men kunne man ikke som folketingsmedlem få et svar?

Nu kan man jo nok konstatere, at forslaget her ikke bliver stemt igennem i den form, det ligger. Vil Dansk Folkeparti så sige, at det var så det og så opgive? Eller vil man bruge den eneste stående mulighed, man har, til at sige til regeringen, at hvis ikke sagen bliver løst i forhandlinger med amterne, så skal man ikke forvente, at Dansk Folkeparti støtter aktstykket, når det kommer i Finansudvalget.

Det er jo den eneste måde, hvorpå Dansk Folkeparti her kan sige, at de vil kæmpe for deres politik med alle midler. Ellers er det jo, som så mange andre har sagt, et kæmpe bluffnummer.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Ole Sohn sagde, jeg gjorde mig vittig over hr. Villy Søvndals vittigheder. Det var ikke tænkt som en vittighed. Jeg mente det. Det var meget alvorligt.

Til fru Karen Klint vil jeg sige, at det ikke er noget bluffnummer. Vi har jo hele tiden stået fuldstændig ved, at vi ønsker, at amterne skal væk. Det er ikke nogen hemmelighed. Det har vi sagt ved alle tænkelige lejligheder, og jeg vil meget gerne også fremhæve det under behandlingen her, at vi ønsker et landsdækkende sygehusvæsen, hvor vi folketingspolitikere, som jo debatterer sygehuse i et væk både herinde og i valgkampe osv., påtager os et reelt ansvar.

Vi har jo også med 1,5-mia.-kr.s-puljen til venterelistebekæmpelse vist, at vi påtager os et ansvar for, at der sker noget, at der sker noget ekstraordinært i den situation. Så vi mener, der er noget ræson i det, og at det er logik. Det er ikke et forsøg på at lave et bluffnummer. Det er sådan set bare fuldstændig fair og ærlig snak.

I erkendelse af, at det ikke er til at vide, om der er flertal for vores holdning, siger vi, at der jo vil komme en masse forhandlinger, efter at Strukturkommissionen har afleveret sit materiale, så vi aner ikke, hvad der kommer ud af det. Vi aner heller ikke, hvilken struktur der vil være politisk stemning for at lave. Men kunne vi ikke være enige om, at man i hvert fald ikke skal lave grundlæggende om på strukturen på et tidspunkt, hvor vi ikke ved, hvad resultatet bør være på sigt? Vi står jo med en tidshorisont på mindre end trekvart år, før rapporten fra Strukturkommissionen kommer, og så kan vi være enige eller uenige om, hvad der skal komme efter det.

Så blot til hr. Ole Sohn, som jo også er inde på det med, om vi opgiver kampen for vores politik, fordi SF og Socialdemokratiet, som påstår, at de mener det samme, ikke vil støtte os: Nej, selvfølgelig gør vi da ikke det. Det er en konkret afvejning i hver enkelt situation, hvordan vi vil prøve at få vores politik igennem.

Jeg kan bare konstatere, at her var en chance for SF, en chance for Socialdemokratiet til at skabe flertal uden om regeringen for det, de selv påstår er deres politik. Det vil man altså ikke. Man læner sig tilbage, stemmer nej til det, man påstår er ens politik, og så siger man til Dansk Folkeparti, at man så i øvrigt håber, at vi kan få gen-

nemført det, som vi står inde for, et andet sted. Det er da det, der giver hul tale og virker som et kæmpe bluffnummer over for befolkningen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hr. Kristian Thulesen Dahl misforstod mig. Jeg sagde ikke, at hr. Kristian Thulesen Dahl gjorde sig munter over hr. Villy Søvndal, jeg sagde udtrykkeligt, at hr. Kristian Thulesen Dahl gjorde forsøg på at gøre sig munter. Det er noget ganske andet.

Men jeg synes ikke, vi får svar. Man kan jo ikke bevare sygehuse uden at sikre økonomi til dem. Det går jeg ud fra at vi er enige om. Derfor er det da meget rimeligt, at Folketinget får at vide, om Dansk Folkeparti agter at sige til regeringen under kommuneforhandlingerne, at hvis ikke der krystalklart står i aftalerne med amterne, at der ikke skal lukkes sygehuse, og hvis ikke der er den fornødne økonomi til, at amterne kan sikre opretholdelse af sygehusene, så stemmer Dansk Folkeparti ikke for.

Hvorfor kan vi ikke få det at vide? Det er jo sådan set det, der er altafgørende for, om der er noget reelt indhold i de holdninger, Dansk Folkeparti giver udtryk for, eller det bare er det store bluffnummer.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Nej, må jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, bluffnummeret består ikke i, at Dansk Folkeparti skjuler noget omkring amternes fremtid. Bluffnummeret består i, at Dansk Folkeparti forsøger at bilde den danske befolkning ind, at alle sygehuse vil blive bevaret, at der ikke sker noget på sygehusområdet, der kommer blot nogle nye bestyrelser. Det er deri, bluffnummeret består.

Kl. 15.30

Bluffnummeret er jo, at man bilder folk ind, at vi stadig har lige mange sygehuse, både store og små, og at strukturændringen ikke kommer. Det er jo det, der er overskriften i snakken om beslutningsforslaget. Det er jo ikke, at alting bare skal være, som det er i dag, selv om der sker noget på amternes område. Bluffnummeret ligger i, at man snyder befolkningen for en ærlig snak om, at der vil komme strukturændringer og ikke kun eventuelle nye bestyrelser, som befolkningen i øvrigt ikke får direkte adgang til at sammensætte. Det bliver så det næste bluffnummer.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lad mig først forholde mig til det sidste.

Som jeg hører det, har fru Karen Klint altså kendskab til noget, jeg ikke har kendskab til. Jeg ved ikke, om der har været forhandlinger mellem regeringen og Socialdemokratiet om den nye struktur på en endnu ukendt baggrund. Vi har ikke set et resultat af Strukturkommissionens arbejde, men det lyder, som om fru Karen Klint har konklusionerne af arbejdet og altså ved, hvilken type ny struktur der kommer.

Der kommer nogle bestyrelser, som er udpeget. Er ideen om, at de er udpeget af kommunerne, et mellemled, eller hvad er konklusionen? Det tror jeg da Folketinget vil være meget interesseret i at høre Socialdemokratiets bud på.

Altså mig bekendt arbejder Strukturkommissionen, og mig bekendt skal den have lov til at aflevere sit arbejde, og så tager vi en politisk drøftelse af, hvordan den kommende struktur skal se ud. Her har vi på forhånd varslet, at vi synes, det vil være fornuftigt, at man ikke lænere opererer med tre administrative instanser på landsplan, men kun med to, og at kommunesammenlægninger er noget, der sker på frivilligt initiativ, osv., osv.

Vi har nogle politiske holdninger, men vi kender da overhovedet ikke noget til nogen konklusion om, hvordan forholdene vil blive, sådan som fru Karen Klint nu giver udtryk for. Jeg synes, det er dybt, dybt overraskende, men det er da godt, at debatten har varet så længe, at fru Karen Klint tager del i den, for så kan vi jo også få det med i debatten.

Så til hr. Ole Sohn, som jo i virkeligheden benytter det kneb, at i stedet for at forholde sig til SF's egen situation prøver han at spille bolden over på vores banahalvdel og siger: Når nu beslutningsforslaget bliver stemt ned af SF og andre, vil I så ikke nok gennemføre det i Finansministeriet? Jeg bliver altså igen nødt til at spørge hr. Ole Sohn: Hvor er logikken i det? Hvis hr. Ole Sohn mener eller håber, at Dansk Folkeparti har magten i kommuneforhandlingerne, så vi kunne få det igennem, hvorfor i alverden vil hr. Ole Sohn så ikke tage konsekvensen af sin holdning og stemme for den selv samme holdning, når han skal trykke på knappen om et øjeblik?

Formanden:

Så er det fru Karen Klint for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Ja, snakke udenom kan man jo altid. Det var ikke mig, der startede debatten om ledelsen af fremtidens sundhedsvæsen, det var faktisk overordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Kristian Thulesen Dahl, der sagde noget om en ny ledelsesstruktur. Det kan vi jo se, når der engang bliver tid til at få det skrevet ned.

Derfor blev vi også fristet, måske lidt over evne, til at sige, at det måske reelt handler om, at bluffnummeret er, at man snakker om tryghed inden for sundhedsvæsenet, mens man bruger tiden til at vente på, hvad der sker siden hen, når kommissionen har talt, netop fordi man modsat os ikke har meldt ærligt ud. Man ønsker modsat os ikke at bevare amterne, men vi ser gerne, at der er tre niveauer, og grunden er den, at hvis man får bestyrelser, er der et demokratisk underskud i de bestyrelser ifølge vores opfattelse af demokrati.

Formanden:

Så er der også en sidste kort bemærkning til hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Når der skal roses, skal det også være berettiget, og det er faktisk berettiget at rose Dansk Folkeparti, for nu har vi fået svaret, selv om jeg ikke er sikker på, at hr. Kristian Thulesen Dahl er klar over, at han har givet svaret.

Svaret er, at Dansk Folkeparti ikke agter at foretage sig noget som helst på sygehusområdet, hvis det koster penge, og det er jo sådan set det, der er hele pointen. Vi har fået at vide af de manglende svar, at Dansk Folkeparti ikke agter at sætte regeringen stolen for døren og sige: Vi vil have vores politik igennem, hvis I skal have vores stemmer. Det er jo klar tale, og jeg synes bare, amterne må forholde sig til, at der er megen snak, men meget lidt at have den i.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først kort til fru Karen Klint, som jeg kan forstå trækker lidt i land igen, og det kan jeg godt forstå:

Vi har ønsket at afvente Strukturkommissionens arbejde, inden de politiske forhandlinger, der selvfølgelig må komme om, hvordan strukturen skal være, starter. Vores logik er den enkle, at vi siger: Så længe Strukturkommissionen ar-

bejder med, hvordan bl.a. ejerstrukturen til sygehusene skal være fremover, vil det være ufornuftigt, at der sker en markant ændring i strukturen, og derfor bør Folketinget påtage sig det ansvar, som vi føler det vil være at lave en stand-still-klausul for at standse de massive strukturændringer, der ellers ville ske på sygehusområdet i den samme periode, hvor Strukturkommissionen arbejder.

Kl. 15.35

Så til hr. Ole Sohn, som igen går påfaldende op i pengespørgsmålet: Som jeg har nævnt flere gange, har vi sørget for 3,1 mia. kr. mere til sygehusene gennem de aftaler, vi har været med til at indgå herinde, og det er så sin sag. Man kan sige, at det dels er nogle penge, som gives generelt, dels nogle penge, der er øremærket til ventelistenedbringelse. Det har været en relativt stor succes, selv om det er svært at tale om succes, når der stadig står nogle på venteliste, men alligevel har det skabt nogle klare forbedringer.

Når det drejer sig om strukturændringerne for 2003, har jeg sagt mange gange heroppefra, at det ikke er vores opfattelse, at det at bevare den eksisterende struktur i år vil koste penge. Tværtimod koster det penge at ændre strukturen i år, men det vil hr. Ole Sohn ikke høre, eller også vil han ikke forstå det. Det kan man så gisne om.

Så må jeg bare konstatere igen, at i praksis gør SF i virkeligheden det her i Folketingssalen, at man stemmer imod, at regeringen skal forhandle om at undgå sygehuslukninger, men at man håber og måske endda også beder om i sin aftenbøn, at Dansk Folkeparti får det gennemført med den magt, Dansk Folkeparti har.

Formanden:

Da der nu har været 26 korte bemærkninger til hr. Kristian Thulesen Dahl, går vi videre i ordførerrækken, og det er fru Sophie Hæstorp Andersen.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Som danskere har vi en lang række forventninger til vores fælles sundhedsvæsen. Vi forventer, at hvis uheldet er ude, og vi bliver syge, er der lige og fri adgang til at blive behandlet. Vi forventer, at hvis vi kommer til at lide af en alvorlig eller livstruende sygdom, får vi den allerbedste udredning, diagnose og behandling på et højt internationalt plan, og de fleste af os forventer også, at sygehuset ligger lige om hjørnet, for så føler vi os mest trygge. Endelig ønsker vi og

så, at sundhedsvæsenet skal varetage opgaver som information om sygdomme og forebyggelse.

Men alle disse forventninger er under pres i det danske sundhedsvæsen i dag. Det bliver sværere og sværere at få det hele til at passe sammen i de enkelte amter og på de lokale sygehuse rundtomkring i Danmark, og grundene til dette er mange. Det sker, fordi der gudske lov er flere, der bliver ældre; det sker, fordi vi bliver bedre og bedre til at behandle flere alvorlige sygdomme; det sker, fordi medicinen til en lang række af de mest almindelige behandlinger er blevet dyrere, og det sker, fordi vi har mangel på læger, herunder speciallæger, sygeplejersker og social- og sundhedsassistenter til at behandle patienterne og yde dem omsorg.

Det sker også, fordi patienterne har lettere ved at vælge på en lang række områder i dag, f.eks. ved at føde på en højt specialiseret afdeling med specialister og læger ved hånden frem for på den mindre, men nære fødeafdeling i lokalområdet, og endelig sker det, fordi kommuner og amter i stigende grad presses af regeringens meget stramme økonomiske politik, som er støttet af Dansk Folkeparti.

Alle disse udfordringer gør, at det ikke er forsvarligt bare at fastfryse det nuværende sundhedsvæsen og mene, at den hellige grav er vel forvaret. Men man kan gøre mange andre ting.

Man kan sikre, at de forandringer, der løbende sker i det danske sundhedsvæsen, går i retning af at sikre bedre behandlinger og bedre kvalitet for alle. Man kan fra Folketingets side medvirke til at sikre, at alle danskere i dette land også i fremtiden har lige og fri adgang til sundhedsvæsenet, og ikke støtte en udvikling, hvor skattebetalte sundhedsforsikringer bliver en større og større del af vores sundhedsvæsen. Man kan med økonomisk støtte sikre, at nye tiltag på nye områder, der måske ikke lige er lovbestemte herindefra, eller mere generel sundhedsfremme kan hjælpe med til, at færre mennesker bliver alvorligt syge senere hen i livet. Sådanne tiltag må også understøttes, selv om indsatsen ikke kan aflæses direkte på ventelisterne.

Endelig kan man understøtte en indsats, der har til formål at sikre, at den teknologiske udvikling bringer nye behandlinger tættere på borgerne – bringer dem ud på de lokale sygehuse eller lokale sundhedscentre til afløsning for de behandlinger, der er flyttet længere væk fra borgerne og ind på de specialiserede afdelinger med den store ekspertise og speciallægerne.

Alt dette kan man gøre, men det er ikke det, Dansk Folkeparti foreslår her. I den sammenhæng fremstår Dansk Folkepartis forslag faktisk som beton – som et tungt, fodslæbende forslag, der kun søger at bevare mere af det gamle.

Dansk Folkepartis forslag om at indføre smileyordninger på de danske sygehuse, hvor der var god hygiejne, er blevet taget af bordet igen, og i dag kan de nok heller ikke stemme for Socialdemokratiets forslag på området. Det var ellers også noget, der kunne sikre en bedre kvalitet.

At finde økonomisk dækning for det forslag, vi har her, har de heller ikke kunnet. Den farce, vi har været igennem, hvor forslaget blev trukket tilbage i udvalget, alene for at Dansk Folkeparti skulle finde ud af, om de ville støtte SF's ændringsforslag, har heller ikke tjent forslaget bedre. Vi mener, at de handlinger, Dansk Folkeparti har udført, og de aftaler, de har indgået med regeringen det sidste år, har vist, at forslaget udelukkende er store armsving uden reelt indhold.

Kl. 15.40

Under debatten i dag og også tidligere har Dansk Folkeparti forsøgt at vise det billede, at partiet er villigt til at finde flere midler til sygehuse inden for statens budget, men samtidig har man sammen med regeringen vedtaget at lade pengene fosse ud af statskassen til ufinansierede skattelettelser, som skal betales gennem endnu flere nedskæringer i kommuner og amter. De 85.000 mennesker, der skal ekstra i arbejde, for at tingene overhovedet kan hænge sammen, kan vi se langt efter. Derfor vil den økonomiske politik, som Dansk Folkeparti støtter, medføre, at der bliver et øget pres på velfærden, og det vil igen give dødsstødet til endnu flere af de mindre sygehuse, som Dansk Folkeparti ellers tilsyneladende ønsker at beskytte.

Jeg ville nok vogte mig for at lade mig beskytte af Dansk Folkepartis økonomiske politik og handlinger på dette område. Dansk Folkepartis ukritiske adoption af regeringens skattestop og den indflydelse, partiet har haft på de seneste to finanslove og kommune- og amtsaftaler, har jo ikke sikret tilstrækkelige midler til sundhedsvæsenet, og det har vi allerede talt en del om i dag.

Det korte af det lange er, at forudsætningen for et godt sundhedsvæsen af høj kvalitet er mulighed for forandring, for at borgerne kan få den bedst mulige behandling. Dialysepatienterne kan ikke vente, til vi her i Folketinget har diskuteret strukturændringer og Strukturkommissi-

on. De har brug for en bedre behandling her og nu, uanset om det koster mere.

Problemerne er opstået, fordi en meget stram økonomi tvinger amterne til at gennemføre nedlæggelser og strukturændringer alene for at spare penge. Det giver ingen serviceforbedringer for borgerne, men giver dem tværtimod en ringere service, især i de tyndere befolkede dele af landet, og derfor kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget fra Dansk Folkeparti. Vi mener, at det er uigennemtænkt, at det er udtryk for, at man ønsker at centralisere hele den danske sundhedsdebat, og at det er udtryk for, at man forsøger at gøre noget på et område uden at have midlerne til at gøre det med.

Formanden:

Fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Under afslutningsdebatten i går kunne vi høre Dansk Folkepartis formand komme med en lang opremsning af alt det, man kan takke Dansk Folkeparti for, men der var nogle ting, som ikke var med i opremsningen.

En af de ting, der ikke var med, er, at vi kan takke Dansk Folkeparti for, at der bliver lukket og solgt sygehuse rundt om i Danmark, og det kunne ellers være nok så væsentligt at gøre vælgerne opmærksom på det i en tid, hvor Dansk Folkeparti bliver ved med at forsøge at sige, at det er dem, der vil redde sygehuse.

Man glemmer at fortælle, at det er magtens pris, ligesom de ældre må betale prisen for, at Dansk Folkeparti er kommet til magten. Ligesom Enhedslistens undersøgelse har påvist, hvordan Dansk Folkeparti stemmer i kommunerne, har vi også kunnet se, at sygehuse må betale prisen for, at Dansk Folkeparti er kommet til magten. Det fremgår både af den måde, Dansk Folkepartis medlemmer rundt om i amterne stemmer på, og af, at Dansk Folkeparti lægger en stram økonomi for amterne og har straffet Vestsjællands Amt, der besluttede at bevare sygehuse.

Som det er fremgået ganske tydeligt af både denne debat og de mange tidligere debatter, vi har haft om dette spørgsmål, kunne Dansk Folkeparti sikre, at der var penge til at bevare sygehuse, hvis de ville det. Hvis Dansk Folkeparti virkelig ville det, kunne de sikre, at der ikke blev lukket sygehuse, og at der ikke blev solgt sygehuse, men det vil Dansk Folkeparti ikke.

For Enhedslisten er et godt, offentligt sundhedsvæsen en helt afgørende del af velfærden, og noget af det, vi er aller mest bekymrede over af det, den nuværende regering og Dansk Folkeparti er i gang med af ændringer af velfærdssamfundet, er, at man er ved at afhænde hele sygehusvæsenet, hele sundhedsvæsenet. Man er ved at markedsføre det og gøre spørgsmålet om, hvor god en behandling folk kan få, til et spørgsmål om penge.

For os er det afgørende, at alle har lige og fri adgang til sundhedsvæsenet, og at man også lokalt har adgang til et godt sundhedsvæsen. Selvfølgelig kan man ikke alle steder på alle sygehuse have højt specialiserede behandlinger, men alle steder skal der være et lokalt sundhedsvæsen, hvor man kan få adgang til akutbehandling, og der skal være lokale fødesteder, osv. Men i øjeblikket ser vi, hvordan amterne er i fuld gang med at lukke sygehuse over hele landet på grund af den stramme økonomi.

Vi har også diskuteret hele problemet om fødesteder. Der er ved at blive lukket fødesteder over hele landet, så der snart kun vil være ét fødested i hvert amt. Forleden dag var det Storstrøms Amt, der var på dagsordenen, da de folk, der i Storstrøms Amt kæmper imod lukning af de lokale sygehuse, var inde for at prøve at råbe Folketingets Sundhedsudvalg op med hensyn til, hvad der er ved at ske ude i amterne.

Kl. 15.45

Dansk Folkeparti siger, at de lytter, men reelt vil de ikke bruge den magt, de har til at bevare sygehusene, men bruger den i stedet til at få lukket sygehusene.

Som Enhedslisten har sagt, lige siden denne debat startede under finanslovdebatten i september sidste år, så støtter vi, at man gør, hvad man overhovedet kan for at bevare de lokale sygehuse og forhindre dem i at blive lukket og solgt.

Dansk Folkepartis beslutningsforslag går jo ud på, at regeringen skal sætte sig ned og snakke med amterne, og så vil amterne selvfølgelig møde op og sige, at det koster penge, hvis man vil bevare sygehusene. Så kan vi få de tal, som indenrigs- og sundhedsministeren ikke ville levere til Sundhedsudvalget, fra amterne, for det koster selvfølgelig penge, hvis man vil videreføre sygehusene. Og hvis man har lyttet til, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl har sagt i debatten i dag, så har man meget tydeligt kunnet høre, at hr. Kristian Thulesen Dahl hver eneste gang sagde, at det ikke koster ekstra penge i 2003.

Nej, men de kommuneforhandlinger, der er i gang nu, handler jo om 2004, og hvis sygehusene bevares, så kommer det til at koste penge i 2004, og derfor er det jo det, der skal diskuteres med amterne. Det er, hvor mange penge det koster amterne at bevare sygehusene, så de er der fremover, og det er de tal, vi skal have på bordet.

Så vil det desværre nok vise sig; som det har gjort hidtil, at Dansk Folkeparti så ikke er villig til at sikre de fornødne midler til sygehusene. På det tidspunkt vil det vise sig, om vi endnu en gang skal se, at sygehusene skal betale prisen for, at Dansk Folkeparti er kommet til magten.

Jeg skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at Enhedslisten absolut ikke støtter Dansk Folkepartis idé om, at staten skulle overtage sygehusene. Vi mener, at det er helt afgørende, at sygehusene fortsat er undergivet lokalt demokrati. Vi mener, at det er væsentligt, at man har lokalt valgte, direkte valgte, der leder sundhedsvæsenet. At det ikke kommer under staten, ikke kommer under bestyrelser, ikke skal ledes som private virksomheder.

Dansk Folkeparti forsøger alle steder at give indtryk af, at man vil det så godt for velfærden. Det viser sig gang på gang ikke at passe. Enhedslisten har gennemført undersøgelser, der har vist, hvordan Dansk Folkeparti egentlig stemmer rundt omkring, og det vil vi fortsætte med. Jeg kan love, at Enhedslisten fortsat vil komme med reel oplysning til vælgerne om Dansk Folkeparti.

Formanden:

Så er det fru Birthe Skaarup som ordfører for forslagsstillerne.

Birthe Skaarup (DF):

Jeg vil prøve at gøre det forholdsvis kort.

Ingen kan være i tvivl om, at det her forslag har betydet en hel del for Dansk Folkeparti, for det er ikke alene truslen om at nedlægge de lokale skole, men det får harmen til at bluse op i folk og i enhver borger, når de ser, at deres egne sygehuse bliver nedlagt.

Jeg mener, at det er fuldt forståeligt. Det er et vitalt område, og det er et klart symbol på en lokal egn funktion. Hvis der sker et uheld med en af ens nærmeste, betyder det utrolig meget, at man har et nærliggende sygehus og ikke skal fragtes 50-100 km for at komme til det nærmeste storsygehus eller til den nærmeste akutte skadefunktion. Det er lige noget af det, som enhver borger selvfølgelig sætter pris på.

Mange af vores sygehuse er i fare, og mange har pilen allerede peget på. De har måttet tage det drastiske skridt at nedlægge deres sygehuse rundtomkring i flere amter. Nogle er blevet til plejecentre for ældre, men uden den hovedopgave, de oprindeligt havde, nemlig at være et egnsygehus.

Der er nogle personer, der mener, at man får en bedre behandling på de store megasygehuse. Det tror vi ikke på i Dansk Folkeparti. Vi er helt klar over, at der er nogle områder, der kræver specialisering, men vi er også klar over, at man udmærket kan uddelegere nogle af disse ting til de mindre sygehuse.

Kl. 15.50

Det er næsten ufatteligt for mange borgere, og der har også vist sig vrede og umådelig afmagt hos mange. Vi har set det rundtomkring i landet, og ved sidste sundhedsudvalgsmøde havde vi besøg af folk fra Storstrøms Amt, der også følte nøjagtig det samme som mange andre borgere i det her land.

Jeg vil slutte her, for der er kun ét at sige til det her forslag, og det er det, vores finanspolitiske ordfører allerede har sagt, at såfremt man vil stemme for det her forslag, så handler det om, at Folketinget pålægger regeringen straks at indlede forhandlinger med amtskommunerne og Hovedstadens Sygehusfællesskab med henblik på at indgå aftaler, hvorved amtskommunerne og H:S forpligter sig til ikke at træffe beslutning om nedlæggelse eller salg af sygehuse eller afvikling af væsentlige eller større sygehusafdelinger, så længe regeringens Strukturkommission ikke har afsluttet sit arbejde og i hvert fald indtil 31. december 2003.

Jeg håber på, at man også både fra SF og Socialdemokratiet fatter, hvad det her handler om, og derfor så stem med den grønne knap nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 17 (DF og EL) stemte for, 84 (V, S, KF, SF, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

44) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af ensartede regler for hygiejnestandarder på danske sygehuse.

Af Lone Møller (S) m.fl.

(Fremsat 22/10 2002. Første behandling 31/10 2002. Betænkning 14/5 2003).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Lone Møller (S):

Ja ja, mig generer det ikke. (*Munterhed*). Det her er rent faktisk en alvorlig sag. Vi har 80.000 mennesker, som bliver syge hvert år af at ligge på sygehus, ikke fordi de var syge, da de kom derind – det var de formentlig også (*munterhed*) – men de fik faktisk forlænget deres ophold på sygehuset med i gennemsnit 7 dage. Det koster i størrelsesordenen 1 mia. kr. om året, som vi fra statens side betaler for behandling af mennesker, der er blevet syge af at ligge på sygehuset. En af årsagerne er, at hygiejnen på vore sygehuse i Danmark ikke er god nok.

Der har siddet ca. 300 af de ypperste mennesker, som har forstand på det, og lavet nogle standarder sammen med Statens Serum Institut med penge fra Sundhedsministeriet, og de mener, at hvis vi indfører de standarder, kan vi meget hurtigt spare 1 mia. kr.

Nu har vi lige haft en debat om et forslag, hvor det handlede om at bevare status quo. Det var, som om al sundhedspolitik handlede om at bevare de små sygehuse, ikke flytte en seng, ikke ændre på noget som helst.